

faaet Borgerret ved Meddelelse af Borgerbrev, eller medmindre det eies af en Corporation, stiftet i Riget, underkastet dets Love, og som tillige har sit Hovedsæde i Storbritannien eller dets Besiddelser. En indfødt Undersaat, som har aflagt Trostabsæd til en fremmed Souverain eller Stat, er ikke berettiget til at være Eier af et saadant Skib, medmindre han senere har aflagt Trostabsæden til Hendes Britiske Majestæt, og tillige vedbliver at være bosiddende indenfor Rigets Grændser, saalænge han er Eier. Fra den sidstnævnte Betingelse gjøres dog Undtagelse for det Tilfælde at han er Medlem af et britisk Factori eller Deeltager i et saadant Handelshuus, som i Virkeligheden fører Forretning fra en Plads i det britiske Rige, idet han da kan have Bopæl i Udlandet.

Ifølge den nævnte Merchant Shipping Act 1854 udfærdiges der Nationalitetsbeviis (Certificate of registry) for et Skib, naar vedkommende Reder for Toldvæsenet paa det Sted, hvor Skibet hører hjemme og er blevet maalt, har fremlagt de i Loven befalede Beviisligheder og har afgivet de deri ommeldte Forklaringer, samt naar Skibet derefter er blevet anerkjendt for britisk og indført i Registret, om hvis Førelse den nævnte Lov tillige indeholder noiaagtige Forkrifter. Dette Certificat, der udstedes af vedkommende Toldbestyrelse, følger stedse med Skibet og indeholder Dplysninger om alle de Forhold, der characterisere Skibet som britisk Skib, samt om Hovedmaalene efter det optagne Maalingsdocument. Certificatet optager saaledes i sig alle de Dplysninger, som hos os findes spredte i Bilbrev, Skjøde eller andet Adkomstdocument samt Maalebrev og Skibsforerens Borgerbrev.

For Norges Vedkommende er ifølge Lov af 24de Marts 1860 Betingelsen for, at et Skib kan ansees som norsk Eiendom, at det udelukkende eies af norske Borgere, hvorved ikke blot forstaaes Endver, der er født og opholder sig i det norske Rige, men ogsaa enhver Udlanding, der har nedsat sig i Norge og etableret sig der saaledes, at det kan forudsættes, at han har taget fast Ophold i Riget. Skibe, tilhørende Actieselskaber, ansees som

norsk Eiendom, naar Selskabets Bestyrelse har sit Sæde i Norge og bestaaer af norske Borgere, der ere Actieeiere. Ifølge Placat af 10de November 1860 ere norske Skibe forpligtede til at være forsynede med Nationalitetsbeviis, der imidlertid — formeentlig paa Grund af at man har forhandlet om Indførelsen af det engelske Skibsmaalingsystem — lider af den Mangel, at det ikke har optaget Maalebrev i sig.

I Forbindelse med Foranstaaende bemærkes Følgende med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragrafer:

Til § 1.

Naar det i denne Paragraph stilles som Betingelse for, at et Skib skal kunne være berettiget til at føre dansk Flag, at dets Eier eller Eiere skulle være „faste danske Statsborgere“, vil Paragraphen findes i det Væsentlige at være overensstemmende med den ovenfor refererede Bestemmelse i den norske Søfartslov af 24de Marts 1860, hvilken Lov i saa Henseende formeentlig ogsaa fortjener særlig Dymærksomhed, fordi den ganske hviler paa de samme almindelige Forudsætninger, som danne Grundlaget for vor Lovgivning, og fordi den i Norge har fundet en særdeles Paaskjonnelse som fuldkommen svarende til Skibsfartens Løb. Det vil af hvad ovenfor er anført ogsaa sees, at hvad der saaledes bestemmes i alt Væsentligt falder sammen med hvad der i Henhold til de forskellige vedkommende Lovbestemmelser er anseet som for Tiden gjældende her ligesom ogsaa med hvad der er gjældende i Storbritannien, og det vil vistnok erkjendes, at medens Bestemmelsen i denne Paragraph og det i samme opstillede Begreb paa den ene Side er snævert nok til at udelukke Uberettigede fra at sætte Skibe under dansk Flag og derved under modende Tilfælde tilstræffeligt at værne om de dansk Flag førende Skibes Berettigelse til at nyde de dermed forbundne Fordele, er det paa den anden Side vidt nok til, at Alle, som kunne gjøre grundet Fordring paa Statens Bestyrelse i den paagjældende Henseende, kunne komme til at nyde godt af Berettigelsen. Med